

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням уповноваженого за дорученням Ненька Андрія Васильовича в інтересах громадянина Сіліна Дмитра Львовича про офіційне тлумачення частини першої статті 58 Конституції України і Закону України “Про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального та Виправно-трудового кодексів України” стосовно дії в часі положення, що передбачає заміну смертної кари довічним позбавленням волі

м. К и ї в
19 лютого 2004 року
№ 13-у/2004

Справа № 2-8/2004

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Шаповала Володимира Миколайовича — головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Костицького Михайла Васильовича — суддя-доповідач,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тимченка Івана Артемовича,
Тихого Володимира Павловича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,

розглянув на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням уповноваженого за дорученням Ненька Андрія Васильовича в інтересах громадянина

Сіліна Дмитра Львовича про офіційне тлумачення частини першої статті 58 Конституції України і Закону України “Про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального та Виправно-трудового кодексів України” стосовно дії в часі положення, що передбачає заміну смертної кари довічним позбавленням волі.

Заслухавши суддю-доповідача Костицького М.В. і дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Уповноважений за дорученням Ненько А.В. в інтересах громадянина Сіліна Д.Л. звернувся до Конституційного Суду України з проханням дати офіційне тлумачення частини першої статті 58 Конституції України і Закону України “Про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального та Виправно-трудового кодексів України” від 22 лютого 2000 року № 1483-III (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 17, ст. 123) стосовно дії в часі положення, що передбачає заміну смертної кари довічним позбавленням волі.

За вироком Київського міського суду від 8 серпня 2000 року Сіліна Д.Л. за злочин, вчинений наприкінці 1998 року, за який санкцією статті 93 чинного на той час Кримінального кодексу України передбачалася виняткова міра покарання – смертна кара, було засуджено до довічного позбавлення волі. Ухвалою Верховного Суду України від 26 квітня 2001 року цей вирок залишено без змін.

Суб’єкт права на конституційне звернення вважає, що, оскільки згідно із Кримінальним кодексом України злочинність і караність діяння визначаються законом, чинним на момент вчинення діяння, то Сілін Д.Л., який вчинив злочин до набрання чинності Законом України “Про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального та Виправно-трудового кодексів України”, яким виключено з Кримінального кодексу України статтю 24 та покарання у вигляді смертної кари за конкретні злочини і доповнено цей Кодекс новим видом покарання – довічним позбавленням волі, не може бути засуджений до довічного позбавлення волі. До нього може бути застосований вид покарання – позбавлення волі строком на 15 років, тому що довічне позбавлення волі є більш суворою мірою покарання порівняно з максимальною, передбаченою Кримінальним кодексом України, чинним у період з 29 грудня 1999 року (день прийняття Рішення Конституційним Судом України у справі про смертну кару) до 29 березня 2000 року (день набрання чинності Законом України “Про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального та Виправно-трудового кодексів України”). Тому заміна виняткової міри покарання – смертної кари – довічним позбавленням волі, на

думку суб'єкта права на конституційне подання, посилює відповідальність громадянина Сіліна Д.Л. за вчинений ним злочин і порушує тим самим його конституційне право на пом'якшення цієї відповідальності.

2. Друга колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 11 листопада 2003 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням уповноваженого за дорученням Ненька А.В. в інтересах громадянина Сіліна Д.Л. на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України".

3. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

Згідно зі статтею 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

У конституційному зверненні громадянина Ненька А.В. немає обґрунтування неоднозначного застосування судами України частини першої статті 58 Конституції України і Закону України "Про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального та Виправно-трудоного кодексів України" стосовно дії в часі положення, що передбачає заміну смертної кари довічним позбавленням волі. Фактів неоднозначного застосування судами України зазначених положень Конституції України та цього Закону не наведено, а судова практика свідчить про однозначність їх застосування. Фактично Ненько А.В. висловлює незгоду з рішеннями судів загальної юрисдикції у справі громадянина Сіліна Д.Л. А перевірка рішень судів загальної юрисдикції не належить до повноважень Конституційного Суду України.

До того ж подібні звернення громадян уже були предметом розгляду Конституційним Судом України, і він не визнав наведені в них обґрунтування достатніми для відкриття конституційного провадження у справах (ухвали Конституційного Суду України від 29 грудня 2002 року за № 71-у/2002 та № 72-у/2002).

Таким чином, Конституційний Суд України вважає, що підстав для відкриття конституційного провадження у цій справі немає.

Виходячи з наведеного та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням уповноваженого за дорученням Ненька Андрія Васильовича в інтересах громадянина Сіліна Дмитра Львовича про офіційне тлумачення частини першої статті 58 Конституції України і Закону України “Про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального та Виправно-трудового кодексів України” стосовно дії в часі положення, що передбачає заміну смертної кари довічним позбавленням волі, на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ